

ועוד בה שלישי' והיתה לבאר עיון השכלי מהצדיק הקדוש אדמו"ר לארץ ולדרים זי"ע והוא אשר שמעתי מדודי ר' נחמן נ"י אשר באזניו שמע מפה קדוש צדיק הנזכר והוא חזה את האורח הזה בעיניו אשר למענו סיפר את המעשה הלזו: והט אזניך אחי הקורא ושמע דברי חכמים ושית לבך לדעת משלי לדעת משלי המלך החכם מכל אדם: אתה בשבט תכנו ונפשו משאול תציל (משלי כג):

בהיותו בפראמישלן חזה גביר אחד ממאלדוי בא שמה נסע בעגלות צב ואתו עמו משרתים נשא בגדי משי על כל גופו ועל ראשו כובע סויביל במחיר סך רב וימהרו הגבאים ויתנו לו מקום לעבור על כל ראשי העם הנצבים על פתח הצדיק: ויניחוהו לפתח וכבואו אל האוהל פנימה נשאר עומד אצל הפתח והצדיק לא נתן לו שלום. אך נשא עיניו עליו לכל העם הנצבים לאמר בזה הלשון מאיד קריכט אין הימעל אריין. כאשר היה דרכו כל עת בקודש. ויחזה כי רצו לבלע שאול אב מן שמונה ילדים ומה התחמץ לבו בקרבו ובעמדו לבקש על נפשו שמע בפמליא של מעלה כי כלה ונחרצה להמיתו בחרון אף גודל יען כי לעומת אשר חננו ד' ובעושר רב ירע לבבו באחיו האביון ויקפוץ ידו מתת פרוסת לחם או פרוטה אחת. וואס טוהט מאיר היה הולך ובוקע חלוני רקיע בתפלתו לבטל מעליו גזר דינו ויגזור אומר להוסיף ימים על ימיו, ולמן הוא והלאה יפתח יד נדיבה לכל עניים אומללים, וירם תפלתו וגבר החולה הזה עד כי

בקרבו ובעמדו לבקש על נפשו שמע בפמליא של מעלה כי כלה ונחרצה

ועוד בה שלישי' והיתה לבאר עיון השכלי מהצדיק הקדוש אדמו"ר ר' מאיר מפראמישלן אשר האיר לארץ ולדרים זי"ע והוא אשר שמעתי מדודי ר' נחמן נ"י אשר באזניו שמע מפה קדוש הצדיק הנזכר והוא חזה את האורח הזה בעיניו אשר למענו סיפר את המעשה הלזו: **והט** אזניך אחי הקורא ושמע דברי חכמים ושית לבך לדעת משלי המלך החכם מכל אדם: אתה בשבט תכנו ונפשו משאול תציל (משלי כג):

בהיותו בפראמישלן חזה גביר אחד ממאלדוי בא שמה נסע בעגלות צב ואתו עמו משרתים נשא בגדי משי על כל גופו ועל ראשו כובע סויביל במחיר סך רב וימהרו הגבאים ויתנו לו מקום לעבור על כל ראשי העם הנצבים על פתח הצדיק: ויניחוהו לפתח וכבואו אל האוהל פנימה נשאר עומד אצל הפתח והצדיק לא נתן לו שלום. אך נשא עיניו עליו לכל העם הנצבים לאמר בזה הלשון מאיד קריכט אין הימעל אריין. כאשר היה דרכו כל עת בקודש. ויחזה כי רצו לבלע שאול אב מן שמונה ילדים ומה התחמץ לבו בקרבו ובעמדו לבקש על נפשו שמע בפמליא של מעלה כי כלה ונחרצה להמיתו בחרון אף גודל יען כי לעומת אשר חננו ד' ובעושר רב ירע לבבו באחיו האביון ויקפוץ ידו מתת פרוסת לחם או פרוטה אחת. וואס טוהט מאיר היה הולך ובוקע חלוני רקיע בתפלתו לבטל מעליו גזר דינו ויגזור אומר להוסיף ימים על ימיו, ולמן הוא והלאה יפתח יד נדיבה לכל עניים אומללים, וירם תפלתו וגבר החולה הזה עד כי היה

להמיתו בחרון אף גודל יען כי לעומת אשר חננו ד' ובעושר רב ירע לבבו באחיו האביון ויקפוץ ידו מתת פרוסת לחם או פרוטה אחת. וואס טוהט מאיר היה הולך ובוקע חלוני רקיע בתפלתו לבטל מעליו גזר דינו ויגזור אומר להוסיף ימים על ימיו, ולמן הוא והלאה יפתח יד נדיבה לכל עניים אומללים, וירם תפלתו וגבר החולה הזה עד כי

פאר מקדושים

היה הולך וחזק ושב לבריאתו ויקם על עמדו בריא אולם כבראשונה וישב לכסלה ומדרכו הרעה לא שב והי' כמלפנים מתהלך בקמצנות וכמעט שעבר ויחלה שנית חולי מסוכנה והגיע שנית עד שערי מות ומאיר גם עתה בשמים עליו ירעם ויהפוך דינו לרחמים מיומים ויקיממו ויחיי' ויעשה מעתה משפט וצדקה והאיש הזה ככלב שב על קיאו ושנה באולתו ועודנו עומד במרדו ומה עשה הקב"ה שלח אליהו בעצמו אליו ביום ה' פלוני בשעה פלוני במקלו ותרימילו למען נסות היטב לבבו או הרע ירע כדרכו. ויתייצב כעני על פתח ביתו ויבקש נדבת ידו. ולא די כי לא העלה לו אף גרה אחת או פרוסת לחם כי עוד דחפהו בזרועות רוממות לקחהו ויזרוק אותו החוצה ועתה הנה האיש הזה בא ויעמוד לפני מאיר. ויבהל האיש הגביר ממאלדויא עד מאוד וזיו אפוהי שניא כי הסיפור עשה התפעלות בנפשו והרגיש דברי הצדיק הקדוש כי ידע בנפשו כי הוא הקמצן וחלה פעמים חולי למות בו ויחשך נפשו משחת כלי. ופעם שנית כבר היה גוסס ושמע כי נעשה רעש גדול על כי צדיק אחד קדוש ר' מאיר מפראמישלאן קרע גזר דינו והרעיש עליו טללי תחי להנטותו לתחי' לכן תיכף כאשר הקיץ וזכר את כל זאת קבל עליו ועל נפשו לנסוע אליו לפראמישלאן להכיר עצם מראהו והוא אמת כי ביום ה' טרם נסיעתו בא אליו איש עני בילקוטו ותרימילו ויזרקו החוצה ועתה אך מה נאנחה נפשו ומה נבוכו עשתנותיו כאשר נודע כי הוא היה אליהו ויבך על נפשו בבכי יליל תמרורים לפני הצדיק וקבל עליו לחטט אחר מדת קמצנות מדה מגונה הלזו עד תומה כי הצדיק העיד עליו כי יתר כל תכונות נפשו נכונים ושלמים בעבודת השם וכל מדוריו בנוים היו על אדני האמונה היושר והחסידות והנה כל העומדים להחרידו לקול הסיפור והאורח סיפר אחרי כן המעשה באזני כל ונסיבת נדיבתו מביתו עד כי בא לפראמישלאן: ועתה ראו עיניו כי נשא עליו מקלות נועם ובשבת פי קדשי יכנו ואת נפשו הציל להדריכהו באורח צדקה וחיים:

ומה שיש להעיר בפסוק אשר „שמנו לנו לאבן פינה“ אתה בשבת תכנו ונפשו משאול תציל, לירות דעת וכל שלימות לא יועיל ולא יצלח להצילהו ולא יוכל מלט אל מעמקי לב הקורא למבנה עליו חשבון האדם עם נפשו שירגיש הרגשה פנימיות במדותיו כמו הרגשת האברים בגוף, רבים דברים בזה ואכ"מ ואין עלינו להביא פה בכור ובמצרף כל הטוב והמועיל לקרב אל השכל ענין הנפש אשר מכל חי היא נעלמה, ועל מה גדלה עד כה הצדקה אשר בביטולה ינתקו מיתרי החיים עד כי את האיש המונע בשחת תטבילהו חייתו ולהחיש מפלט

היה הולך וחזק ושב לבריאתו ויקם על עמדו בריא אולם כבראשונה וישב לכסלה ומדרכו הרעה לא שב והי' כמלפנים מתהלך בקמצנות וכמעט שעבר ויחלה שנית חולי מסוכנה והגיע שנית עד שערי מות ומאיר גם עתה בשמים עליו ירעם ויהפוך דינו לרחמים מיומים ויקיממו ויחיי' ויעשה מעתה משפט וצדקה והאיש הזה ככלב שב על קיאו ושנה באולתו ועודנו עומד במרדו ומה עשה הקב"ה שלח אליהו בעצמו אליו ביום ה' פלוני בשעה פלוני במקלו ותרימילו למען נסות היטב לבבו או הרע ירע כדרכו. ויתייצב כעני על פתח ביתו ויבקש נדבת ידו. ולא די כי לא העלה לו אף גרה אחת או פרוסת לחם כי עוד דחפהו בזרועות רוממות לקחהו ויזרוק אותו החוצה ועתה הנה האיש הזה בא ויעמוד לפני מאיר. ויבהל האיש הגביר ממאלדויא עד מאוד וזיו אפוהי שניא כי הסיפור עשה התפעלות בנפשו והרגיש דברי הצדיק הקדוש כי ידע בנפשו כי הוא הקמצן וחלה פעמים חולי למות בו ויחשך נפשו משחת כלי. ופעם שנית כבר היה גוסס ושמע כי נעשה רעש גדול על כי צדיק אחד קדוש ר' מאיר מפראמישלאן קרע גזר דינו והרעיש עליו טללי תחי להנטותו לתחי' לכן תיכף כאשר הקיץ וזכר את כל זאת קבל עליו ועל נפשו לנסוע אליו לפראמישלאן להכיר עצם מראהו והוא אמת כי ביום ה' טרם נסיעתו בא אליו איש עני בילקוטו ותרימילו ויזרקו החוצה ועתה אך מה נאנחה נפשו ומה נבוכו עשתנותיו כאשר נודע כי הוא היה אליהו ויבך על נפשו בבכי יליל תמרורים לפני הצדיק וקבל עליו לחטט אחר מדת קמצנות מדה מגונה הלזו עד תומה כי הצדיק העיד עליו כי יתר כל תכונות נפשו נכונים ושלמים בעבודת השם וכל מדוריו בנוים היו על אדני האמונה היושר והחסידות

מפלט אל הנפש ואיך נחזה בחוש כי רוח הצדיק ברבבות קודש תפרוש כנפים, אין נסתר מחמתו כי הוא העומד אחר כותלינו על כל ארץ רחבת ידים. וממש מציץ ומשגיח על כל נפש ורוח ושמלת התבל תתפשט לעיניו עין הבדולח את כל זאת יש אתנו באריכות לבאר בעז"ה ואולי יבא בחיתום הספר :

פאר מקדושים

יג 25

מפלט אל הנפש ואיך נחזה בחוש כי רוח הצדיק ברבבות קודש תפרוש כנפים, אין נסתר מחמתו כי הוא העומד אחר כותלינו על כל ארץ רחבת ידים. וממש מציץ ומשגיח על כל נפש ורוח ושמלת התבל תתפשט לעיניו עין הבדולח את כל זאת יש אתנו באריכות לבאר בעז"ה ואולי יבא בחיתום הספר :